

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
17.К.бр.661/2018
Дана 16.05.2019.године
Београд
ул. Катанићева бр.15

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Ане Трифуновић Ђуричковић, председника већа, судије Зорана Ђорђевића, члана већа, и судија поротника Соње Антић, Снежане Грубић и Братислава Божића, чланова већа, са записничарем Слађаном Рашетом, у кривичном поступку против учиниоца Љубише Марковића, због противправног дела у закону предвиђеног као кривично дело убиство из чл.113 КЗ, по предлогу за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo.бр.579/2018 од 19.11.2018.године, прецизираном дана 16.05.2019. године, након главног и јавног претреса одржаног у присуству заменика ВЈТ у Београду Мирослава Симића, учиниоца и браниоца адв. Немање Живанића, донео је и јавно објавио дана 16.05.2019.године,

РЕШЕЊЕ

Према:

Учиниоцу Љубиши Марковићу, [REDACTED]

На основу одредбе чл.526 ЗКП у вези чл.78 и чл.81 КЗ,

ИЗРИЧЕ СЕ

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОБАВЕЗНОГ ПСИХИЈАТРИЈСКОГ ЛЕЧЕЊА И ЧУВАЊА У ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ, која ће трајати док постоји потреба за лечењем и чувањем.

Што је:

Дана 23.09.2018.године, око 04.30 часова у Болечу, у својој породичној кући у

ул.4.јула бр.6, у стању неурачунљивости, услед тешке душевне болести неспецификоване неорганске психозе, лишио живота своју мајку Добринку Марковић, рођену 1940.године, на тај начин што је док је са њом пио кафу и док је она лежала на кревету исту ударио дрвеним штапом за поштапање у главу, услед чега је штап пукао, а затим узео секиру и два пута оштрицом исте ударио у темени део главе изнад чела, услед чега је она пала обливена крвљу на под и услед тога задобила телесне повреде у виду прелома костију лобање, оштећења можданих центара и губитка веће количине крви из пресечених и раскиданих крвних судова и синуса тврде можданице а које су проузроковале смрт,

Чиме је у стању неурачунљивости извршио противправно дело у Закону предвиђено као кривично дело убиство из чл.113 КЗ.

На основу чл.87 КЗ, према учиниоцу Љубиши Марковићу, изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ одузимања предмета - секире и поломљеног штапа из два дела.

Учиниоца Љубиша Марковић, ОСЛОБАЂА СЕ дужности плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Београду поднело је дана 19.11.2018.године предлог за изрицање мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи Ктo.бр.579/2018, прецизиран дана 16.05.2019.године, према учиниоцу Марковић Љубиши, због тога што је у стању неурачунљивости извршио противправно дело у закону предвиђено као кривично дело убиство из чл. 113 КЗ.

Учиниоца Марковић Љубиша, саслушан у претходном поступку дана 24.09.2018.године и на главном претресу дана 22.03.2019.године, у потпуности је признао извршење дела које му се ставља на терет. Навео је да живи у истој кући са својом мајком [REDACTED], као и са сином [REDACTED] и супругом [REDACTED] са којом је брачна заједница фактички престала, иако се нису разводили. Није могао да определи тачно време када се све догодило, али претпоставља да је то било између 4 и 5 часова ујутру. Он кобне ноћи није спавао због проблема са ишијасом. Скувао је кафу и пробудио мајку, која је лежала у кревету. Након тога ју је једном ударио у главу штапом за поштапање који је ту стајао, и како је она потурила леву руку, штап се сломио. Ту је била и секира и мисли да ју је потом ударио два пута секиром по глави. Сећа се да је мајка од тог ударца спала са кревета и легла на стомак. Последње чега се сећа су речи које је она изговорила „Немој мајку”, и те речи му од тада константно пролазе кроз главу. Потом је отишао на спрат и испричао својој супрузи Сњежани шта се десило и рекао јој да позове полицију. Навео је да није претходно планирао нити је имао намеру да уради тако нешто. Тог јутра се није

свађао нити расправљао са мајком, будући да се она тек била пробудила, па тим пре ни сам себи не може да објасни зашто је то урадио. Раније се јесте свађао са мајком, али помало, углавном око пензија, акција које је дао сину, било је ту пуно трошкова. Она га је критиковала из тих разлога, али јој он то, како наводи, није нарочито замерао. Иначе је код себе одавно приметио тај „квар“, умео је да на мале увреде најстрашније извређа човека, што је ипак боље него да се тукао или ударао некога, али опет, ништа се од свега овога не би десило да су му на време дати прави лекови. Истакао је и то да је за 20 година попио можда 17-18 чашица ракије, као и да је понекад знао да попије и по неко пиво, с тим што је почео да га пије уз лекове након што је добио отказ, односно од 2007. - 2008. године. Ноћ пре овог догађаја као и тог јутра није ништа пио од алкохола. Даље је навео да се од 2000. године лечио, прво у болници „Свети Сава“ због јаких главобоља, затим је око три месеца био на лечењу у институту у Палмотићевој, у дневној болници, а такође је око два месеца провео на лечењу у болници „Др. Лаза Лазаревић“, где се након тога лечио још једном, по сећању је то било у периоду између 2008. и 2010. године. Редовно је узимао преписану терапију, која се састоји од лека за главобољу и притисак – „Пропанол“, пио је и „Вазотел“, раније и „Трицател“, а пије и лек за нервни систем за који мисли да се зове „Зофт“. Објаснио је и да је по питању свог здравственог стања, изузев када је реч о конзумацији лекова, прилично несавестан, није чувао своју медицинску документацију нити је ишао на контроле. Даље је навео да са члановима своје породице већ дуже време слабо контактира, и да је често улазио у расправе са њима, али да никада није био физички насилан. Иначе је у последње време осећао велики страх, стално је мислио да ће га неко напасти, због чега није напуштао двориште куће, и почео је да у задњем џепу носи нож калемар, који је мали и безопасан. На крају је истакао да би волео да донира своје органе сваког тренутка, јер то што је урадио неопростиво, не може да се помири са тиме и сматра да заслужује најстрожу казну.

Суд је у доказном поступку на главном претресу, поред тога што је саслушао учиниоца, испитао и сведоке [REDACTED], као и сталног судског вештака др Марију Панић, испред комисије СЗБ, а на сагласан предлог странака извршио увид и прочитао: потврду о привремено одузетим предметима Ку.бр.15197/18 од 23.09.2018. године, извештај о форензичком прегледу лица места од 23.09.2018. године уз скицу лица места, записник о увиђају Кт.бр.824/18 од 23.09.2018. године, обдукциони записник С-1080/18 од 24.09.2018. године, психијатријску експертизу судских вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 07.11.2018. године, налаз и мишљење ДНК центра за генетику бр. 18.2584 од 06.11.2018. године, извештај ВМА Центра за контролу тровања од 24.09.2018. године, писмени налаз и мишљење Комисије СЗБ од 24.12.2018. године, као и извештај из КЕ, које је све доказе ценно савесно и брижљиво у смислу одредби чл.16 и 419 ЗКП, сваки појединачно и у међусобној повезаности, те је одлучио као у изреци.

Сведок оштећена [REDACTED] на главном претресу дана 22.03.2019. године, искористила је своје законско право да не сведочи у овом поступку у смислу чл.94 ЗКП, с обзиром на то да јој је учинилац отац, и изјавила да не поставља имовинско-правни захтев.

Сведок ██████████, испитана у истражном поступку дана 04.10.2018.године и на главном претресу дана 22.03.2019.године, изјавила је да су учинилац и она били у браку од 03.05.1986.године, и формално тај брак још увек траје, иако је брачна заједница фактички престала да постоји 2002.године. Из брака са учиниоцем има двоје деце, ћерку ██████████ и сина ██████████. Од самог почетка је ██████████ доживљавала као лошег човека преке нарави, и сматра да је и пре болести био такав. Приметила је да се последњих година нешто догађа са њим, по њеном мишљењу Љубиша је имао неку врсту маније гоњења, јер је све око себе сматрао непријатељима, без обзира да ли су му давали повода за то. Он се потпуно повукао из света, последње две године није уопште одлазио из куће ван дворишта. Упозната је са тим да је Љубиша носио са собом пиштољ који му је остао иза покојног оца и за који није имао дозволу. Он је постао немаран према себи и неуредан, приметила је да је цело прошло лето носио један стари поцепани шортс и мајицу. Даље је навела да је Љубиша 2000.године провео два месеца у болници „Др. Лаза Лазаревић“ и да га је она редовно тамо обилазила. Иначе је конзумирао антидепресиве са алкохолом, и знао је да попије и по литар алкохолног жестоког пића или 15 пива. По изласку из болнице неко време није пио алкохол, али је убрзо почео по старом, па је две године касније поново отишао на лечење у исту болницу, а потом је провео и око месец дана у дневној болници Института за ментално здравље у Палмогићевој. Сведок је навела и то да су Љубиша и пок. ██████████ били у лошим односима, па је тако ██████████ причала „Кад умрем немој да га пушташ уз мој ковчег, нећу да ми ни свећу запали“. Два – три месеца пре овог догађаја, пок. ██████████ доживела је блажи мождани удар и када су је одвели у болницу, Љубиша је реаговао речима „Сад сам ја на реду, ма каква мајка“, у смислу да је довео у питање где су њу сместили, и да ће се исто тако решити и њега. Иако су му говорили где му је мајка, он је ниједном није посетио. По изласку из болнице, она се у принципу добро осећала, била је ћутљива али свесна, и иако је сведок знала од раније да Љубиша није био у најбољим односима са мајком, последња два-три месеца су добро функционисали. Љубиша и ██████████ како су пок. ██████████ звали, су иначе сваки дан пили кафу. Неких 15 до 20 дана пре кобног догађаја, Љубишу је мучио ишијас, имао је велике болове и узимао је лекове које су му давали. У суботу увече код сведока је преспавала њена сестра са своје двоје деце, ништа није наговештавало да ће се све то догодити. Њих две су остале будне до касно, и недуго након што су заспале препознала је Љубишин глас, дозивао је „Сања, Сања“, и помислила је да дозива њу. Иако су зидови танки, претходно ништа није чула. Приметила је да је сат показивао 04:57 часова када је отворила врата и када јој се учинилац обратио речима „Зови полицију, убио сам ██████████. јој мајчину“. То је чула и њена сестра као и син ██████████ они су звали полицију која је ускоро и дошла, али нису силазили у приземље. Наводно је Љубиша рекао „да му је она измакла“, што није лично чула од њега, већ су то чули његов рођак ██████████ и његова сестра од стрица ██████████ која јој је то и пренела, као и полиција.

Сведок ██████████ испитан у претходном поступку дана 04.10.2018.године и на главном претресу дана 22.03.2019.године, изјавио је да је страшно било живети са таквим човеком. У породичној кући живео је са сестром и мајком на спрату, док су његов отац ██████████ и пок. ██████████ били у приземљу, у одвојеним собама. Љубиша се лечио у три наврата, колико се сећа последњи пут је то било 2009.године. Даље је изјавио да зна да у кући постоји медицинска

документација о Љубишином лечењу у једној фасцикли, и обавезао се да ће исту донети на увид у најкраћем року. Лекове је конзумирао са алкохолом иначе, али неких месец дана пре кобног догађаја није приметио да он пије алкохол. Навео је да Љубиша последње две године уопште није излазио из дворишта и да је он ишао у набавку, он му је и набављао лекове и колико му је познато, Љубиша их је пио. Осим тога, јако се чудно понашао, као да су му сви непријатељи, и често је причао сам са собом. У погледу односа учиниоца и пок. ██████████ објаснио је да су њих двоје живели заједно последњих 15 до 20 година и да их је често виђао да седе заједно и пију кафу, иако није ту проводио пуно времена. Чак и када би се свађали било је то као да се свађају мала деца, није било агресивно нити је икада било потребе да на било који начин реагује. Дан пре критичног догађаја ништа није наговештавало да ће се било шта догодити. Сведок је изјавио да није видео шта се десило, будући да је било рано ујутру и да је он тада спавао. Пробудили су га гласови његовог оца и мајке, устао је и упитао мајку шта се десило, а она му је пренела оно што јој је Љубиша рекао, да је убио пок. ██████████ и да зову полицију. Ни он ни остали укућани нису силазили у приземље, већ су позвали полицију и сачекали је на спрату. Сећа се да када је отац улазио у полицијски ауто рекао нешто што није чуо, а да му је касније рођак ██████████ пренео да је он тада рекао да се његова мајка провукла или извукла, а пре тога је и сам чуо да је Љубиша рекао полицији да се његова мајка слободно врати одакле је дошла. На крају је истакао да га душа боли због тога што се десило, да му је жао покојне баке, али и да исто тако страхује да једног дана када изађе из затвора Љубиша не уради нешто још горе, и из тог разлога додатно је навео да се придружује кривичном гоњењу против Љубише.

Сведок ██████████ испитан на главном претресу дана 16.05.2019. године, навео је да је он стриц ██████████ али у даљем сродству, и да је Љубиша пре свега добар човек који је живео у лошој породици, да је био запостављан и да га нису лечили како треба. У погледу догађаја од 23.09.2018. године, сећа се да му је ћерка око 05:15 часова ујутру јавила да се код Љубише нешто чудно дешава и да је дошла полиција. Како живи преко пута, одмах је дошао до капије Љубишине куће, али га је полиција вратила одакле. Од једног полицајца кога познаје сазнао је да се нешто крупно десило, да је изгледа Љубиша нешто урадио, и да ██████████ лежи на кревету. Тек када су Љубишу сместили у службена кола, он је ушао у двориште куће и тада је сазнао шта се десило. Даље је навео да је Љубиша сваког јутра устајао у 5 ујутру, након чега би седео у дворишту и гледао своје голубове. Љубишина мајка, ██████████ хвалила се његовој жени како Љубиша свако јутро устаје рано и кува кафу за њу и за себе. Пар месеци пре овог догађаја, Љубиша му је преко оgrade испричао да су му његови – ваљда највише жена, ускратили оно што га је највише чинило срећним, а то су биле његове коке и голубови, јер је волео да седи у задњем дворишту и да их посматра. У истом том периоду Љубиша се доста запустио, није мењао гардеробу ни одржавао личну хигијену, а све то је почело када се ██████████ разболела и ускратила му право да подиже њену пензију, већ је то уместо њега радио ██████████ а све због тога што су је „нахушкали“ против Љубе, говорећи да он целу њену пензију потроши и попије. Од тада је Љубиша стално седео у том свом делу дворишта и није излазио.

Увидом у записник о увиђају Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 824/18, сачињеном у вези са проналаском леша пок. ██████████ у ул.

Четвртог јула бр.6, утврђено је да је дана 23.09.2018.године на лицу места извршен увиђај од стране заменика ВЈТ-а Мирослава Симића, а у присуству дежурне службе МУП-а РС, ПУ за град Београд, УКП, Осмо одељење. Увиђај је извршен у породичној кући осумњиченог Љубише Марковића. У записнику се наводи да је кућа спратна, у приземљу у ходнику одмах иза врата са леве стране налази се поломљен дрвени штап за поштапање и секира са траговима крви на оштрици. Лево у соби између кревета и стола налази се леш пок. [REDACTED] Леш је затечен у положају на стомаку, а на глави су видне две ране – расцепине темено изнад чела, које највероватније потичу од секире.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику УКП-а ПУ за град Београд од 23.09.2018. године, Ку.бр. 15197/18, утврђено је да су на месту догађаја – Гроцка, Болеч, ул. Четвртог јула бр. 6, пронађени следећи трагови и предмети, који су фотографисани у затеченом стању и положају: траг бр. 1 – леш [REDACTED], затечен у соби поред улаза у приземље куће на горе наведеној адреси, поред кревета, у лежећем положају окренут на стомак, са више видљивих повреда у пределу главе. Са леша је на стерилном штапићу узет је неспоран узорак крви (траг бр. 1/2), а са руку леша су стерилним штапићима узети брисеви подноктног садржаја, и то са десне руке траг бр. 1/3 и са леве траг бр. 1/4); траг бр. 2 – траг најв. крви у виду мрља и капи, затечен на завеси прозора непосредно изнад кревета у истој просторији, са којег је на стерилном штапићу узет узорак; траг бр. 3 – траг најв. крви, у виду мрља и капи, затечен на јастучници јастука горе наведеног кревета, са којих је на стерилном штапићу узет узорак; траг бр. 4 – траг најв. крви, у виду капи, затечених на навлаци јоргана на описаном кревету, са којих је на стерилном штапићу узет узорак; траг бр. 5 – траг најв. крви, у виду локве, затечен на поду собе, поред кревета и главе леша, са које је на стерилном штапићу узет узорак; траг бр. 6 – поломљени доњи део дрвеног штапа (дужине 38цм), затечен на средини горе наведене просторије; траг бр. 7 – горњи део поломљеног дрвеног штапа са руковатом (дужине 22 цм), затечен у ходнику приземља, непосредно поред улазних врата; траг бр. 8 - секира са дрвеном дршком, дужине 95 цм, од чега дужина сечива „ушица“ износи 15 цм), на којој је уочено више капи и прскотина најв. крви, затечена у ходнику приземља, непосредно поред улазних врата; траг бр. 9 – шарени шортс (који је учинилац Марковић Љубиша, по својој изјави, имао на себи приликом извршења дела, док на горњем делу тела није имао гардеробу), затечен на столици са више делова гардеробе, у соби поред просторије у којој је затечен леш. Такође, са руку учиниоца Љубише Марковића су на лицу места стерилним штапићима узети брисеви подноктног садржаја, и то са да десне стране руке траг бр. 10/1, као и са леве руке траг бр. 10/2. Други трагови и предмети нису пронађени.

Увидом у Потврду о привремено одузетим предметима Одељења за увиђајно-оперативне послове Ку.бр. 15197/18 утврђено је да су учиниоцу Марковић Љубиши дана 23.09.2018. године, привремено одузети следећи предмети: једна секира и један поломљени старачки штап из два дела. Потврда је својеручно потписана од стране Љубише Марковића.

Читањем обдукционог записника Института за судску медицину „Милован Миловановић“ S 1080/2018, сачињеног дана 24.09.2018. године, утврђено је да је

обављена обдукција [REDACTED] чија смрт је установљена 23.09.2018. године у 05.36 часова. Закључак је да се ради о насилној смрти, која је наступила услед оштећења за живот важних можданих центара и губитка веће количине крви из пресечених и раскиданих крвних судова и синуса тврде можданице у пределу рана на глави. Оштећење за живот важних можданих центара, преломи костију лобање, ране, као и све друге описане спољашње и унутрашње повреде, нанесене су дејством тупине и оштрице замахнутог механичког оруђа.

Увидом у психијатријску експертизу сталних судских вештака, психијатара др Мишковић Светислава и др Милене Станковић, од 07.11.2018. године, утврђено је да је закључак комисије да је Марковић Љубиша особа чији су интелектуални потенцијали у оквирима доњег просека, а која болује од неспецификоване неорганске психозе. Кривично дело које му се ставља на терет директно је детерминисано психотичним доживљавањем и реаговањем, дакле имало је димензију психотичне реакције, односно извршено је под утицајем психопатолошких феномена карактеристичних за ову душевну болест и у стању психотичне анксиозности. Уважавајући природу и тежину наведеног поремећаја, као и све познате околности под којима је дошло до извршења кривичног дела, закључак је да су *tempore criminis* његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле искључене. Комисија је мишљења да је испитаник актуелно способан да учествује у поступку, да схвати природу и сврху кривичног поступка, разуме поједине процесне радње и њихове последице, те и да сам, или уз помоћ браниоца, врши своју одбрану. С обзиром на озбиљну опасност да учини теже кривично дело, предлог комисије је да се према учиниоцу изрекне мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања.

Читањем налаза и мишљења комисије вештака - лекара специјалиста Специјалне затворске болнице у Београду од 24.12.2018. године на околност душевног здравља, урачунљивости и процесне способности Марковић Љубише, утврђено да је учинилац Љубиша Марковић особа просечних интелектуалних способности, која болује од душевне болести врсте неспецификоване неорганске душевно обољење (неспецификована психоза). Анализа душевног стања испитаника указала је на то да су сви описани психопатолошки поремећаји били присутни и у време извршења дела које му се сада ставља на терет, што значи да је он тада био под импулсима и садржајима душевне болести од које болује, и у стању психотичне анксиозности. Његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима, биле су искључене. Имајући у виду озбиљну опасност да понови слична или тежа дела, предлог комисије суду јесте да му изрекне меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи. Испитаник је актуелно способан да узме учешће у поступку, да схвати природу и сврху кривичног поступка, разуме поједине процесне радње и њихове последице, те да сам, или уз помоћ браниоца врши своју одбрану.

Судски вештак др Марија Панић, представник комисије СЗБ, испитана на главном претресу дана 16.05.2019. године, остала је у свему при писменом налазу и мишљењу од 24.12.2018. године, додајући да са окривљеним од тада није имала контакта, али су јој колеге задужене за његово лечење предочиле да је здравствено

стање тј. психички статус Љубише Марковића дискретно побољшан, мада је његово лечење и даље неопходно. Истакла је да испитаник, услед душевне болести од које болује, у време извршења кривичног дела није био у стању да реално сагледа ситуацију у којој се налази, понашање других особа, као ни своје понашање. Из тог разлога се комисија изјаснила да је могућност схватања значаја дела, као и управљања сопственим поступцима била искључена. Према томе, у конкретном случају учинилац није био у стању да процени дату ситуацију, нити да планира извршење дела. Чланови комисије су се одлучили за дијагнозу неспецификоване неорганске психозе, јер је, како сматрају, јасно да се ради о душевном обољењу – психози, али која у моменту када је сагледана није била јасно испрофилисана, да би се могло прецизно закључити о којој психози је реч. Иначе је код оваквих обољења неопходан дужи временски период посматрања испитаника. Учиниоца јесте лечен раније, од различитих дијагноза, што је утврђено увидом у његову медицинску документацију, али нема података о томе да се евентуално лечио од неког од душевних обољења, конкретно од психозе.

Из извештаја о резултатима токсиколошко хемијске анализе Војномедицинске академије, Центра за контролу тровања, од 24.09.2018. године, а у погледу присуства алкохола и психоактивних супстанци у узорцима крви и урина учиниоца, утврђено је да је наведена анализа, извршена применом методе гасне хроматографије са пламено-јонизационим детектором, показала да у примљеним узорцима крви и урина није доказано присуство етанола и метанола, нити је у анализираном узорку урина доказано присуство канабиноида, МДМА, метаболита кокаина, опијата морфинске структуре и амфетамина.

Читањем налаза и мишљења ДНК центра за генетику бр.18.2584 од 06.11.2018. године, утврђено је следеће: (а) [REDACTED] је дозор трагова позитивних на крв, као и на брисевима, који су изузети са тамних мрља са дршке секире и сечива секире; (б) Љубиша Марковић је дозор трагова позитивних на крв на рукохвату поломљеног дела штапа; (в) Љубиша Марковић је дозор биолошког материјала на доњој половини дршке секире, који није био позитиван на присуство крви; (г) Љубиша Марковић је већински дозор мешаног биолошког трага, најмање три особе, са три тачкасте тамне мрље са десне, предње стране шортса, који траг је био позитиван на присуство крви, али утврђени мешани ДНК профил не садржи ДНК профил неспорног узорка [REDACTED] (д) Љубиша Марковић је већински дозор мешаног биолошког трага, две особе, на поломљеном делу штапа, а са изузетно великом сигурношћу се може тврдити да је [REDACTED] мањински дозор овога трага, који је био позитиван на присуство крви; (ђ) Са изузетно великом сигурношћу се може тврдити да су Љубиша Марковић и [REDACTED] дозори биолошког трага, који је позитиван на присуство крви, на делу поломљеног штапа који је био дугачак око 38 цм.

Анализирајући све изведене доказе, у склопу одбране учиниоца, суд је на несумњив начин утврдио да је Љубиша Марковић у време, на месту и на начин, предузео све инкриминисане радње, ближе описане изреком решења. Такво чињенично стање суд је утврдио на основу потпуног признања учиниоца, у коме је у свим фазама поступка доследно и јасно, у најбитнијем описао начин на који је лишио живота пок. [REDACTED] суд је поклатио веру његовој одбрани, имајући у

виду да је иста потврђена како исказима сведока [REDACTED] [REDACTED] које је суд сваки појединачно у потпуности прихватио као детаљне и уверљиве, тако и свим осталим изведеним материјалним доказима - записником о увиђају, потврдом о привремено одузетим предметима, својеручно и без примедби потписаном од стране учиниоца, затим извештајем о форензичком прегледу лица места, као и обдукционим записником Института за судску медицину „Милован Миловановић“ и вештачењем ДНК центра за генетику, а које писмене доказе је суд такође у свему прихватио, с обзиром на то да су сачињени од стране овлашћених службених лица, у Законом прописаној процедури и дати од вештака одговарајуће струке, у свему по правилима науке, а њихова садржина, аутентичност и валидност нису ни у чему оспорени нити доведени у сумњу у било којој фази поступка, нити је на њих било примедби. Како у конкретном случају, нису уочене било какве противуречности у изведеним доказима, а признање учиниоца је у погледу свих одлучујућих околности за одлуку суда је потпуно, јасно и, на основу свега изнетог, не постоји сумња у његову истинитост, то се суд није упуштао у образлагање сваког од чињеничних навода појединачно.

На основу писменог налаза и мишљења комисије вештака Специјалне затворске болнице од 24.12.2018.године, а са њим у потпуној сагласности и психијатријске експертизе судских вештака др Мишковић Светислава и др Милене Станковић од 07.11.2018. године, које је суд у целини прихватио с обзиром да су дати од стране надасве стручне установе и од вештака одговарајуће струке, непристрасно и аргументовано, недвосмислено је утврђено да је у време предузимања радње ближе описане изреком, способност учиниоца да схвати значај свог дела, као и могућност да управља својим поступцима, била искључена. Како је у конкретном случају код учиниоца искључено постојање кривице као обавезног елемента бића кривичног дела, а према одредби чл.23 ст.1 КЗ није кривично дело оно дело које је учињено у стању неурачунљивости, то је суд, по спроведеном доказном поступку, несумњиво утврдио да је Љубиша Марковић, у стању неурачунљивости учинио противправно дело у закону предвиђено као кривично дело убиство из чл. 113 КЗ.

Одлучујући о предложеној мери безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, суд је поред налаза и мишљења вештака психијатријске струке, ценио и ранији живот учиниоца. Наиме, суд је обратио посебну пажњу на чињеницу да се учинилац у више наврата лечио у психијатријским установама, без посебне дијагнозе, као и на то да, како сам наводи, није био нарочито савестан у погледу свог здравља, није одлазио на контролне прегледе и имао је обичај да конзумира алкохол са лековима.

Одредбом чл.81 ст.1 КЗ прописано је да ће се наведена мера изрећи уколико се, с обзиром на учињено кривично дело и стање душевне поремећености, утврди да постоји озбиљна опасност да учинилац учини теже кривично дело и да је ради отклањања те опасности потребно његово лечење у таквој установи. У погледу процене стања душевне поремећености учиниоца, резултати спроведених испитивања комисије сталних судских вештака и комисије вештака СЗБ, указали су на то да је у реч о душевној болести врсте непечификована неорганска психоза, те да из тог, а и других у мишљењима ближе описаних разлога, постоји озбиљна опасност да понови слична или тежа дела, те је предлог обе формиране комисије суду да му се

изрекне мера безбедности из чл.81 КЗ. Са друге стране, ценећи и тежину учињеног кривичног дела као индикатор степена опасности од поновног вршења кривичних дела, суд је пошао од тога да се ради о једном од најтежих кривичних дела предвиђених важећим законодавством, те је у конкретном случају оценио да постоји озбиљна опасност да ће Љубиша Марковић учинити теже кривично дело. С обзиром на изнето, ради отклањања наведене опасности, односно ради отклањања стања и услова који могу бити од утицаја да учинилац убудуће не врши кривична дела, суд је, у складу са одредбом чл.81 ст.1 КЗ у вези чл.78 КЗ, према учиниоцу изрекао меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, а коју меру ће обуставити када утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем учиниоца у здравственој установи, у складу са одредбом чл.81 ст. 3 КЗ.

На основу чл.87 КЗ, суд је према Љубиши Марковићу изрекао и меру безбедности одузимања предмета, једне секире и поломљеног штапа на два дела, с обзиром да се ради о предмету извршења противправног дела које је у закону одређено као кривично дело.

На основу чл.264 ст.4 у вези чл.261 ст.2 ЗКП, учинилац је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала с обзиром да се ради о незапосленом лицу, да се издржавао од очеве пензије, те имајући у виду и његову старосну доб, као и меру лечења која му је изречена, то би по мишљењу суда, плаћањем трошкова према њиховој висини у конкретном случају, била доведена у питање његова егзистенција.

Записничар
Слађана Рашета

Председник већа-судија
Ана Трифуновић Ђуричковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, преко овог суда,
у року од 8 (осам) дана од пријема писменог преписа решења.